

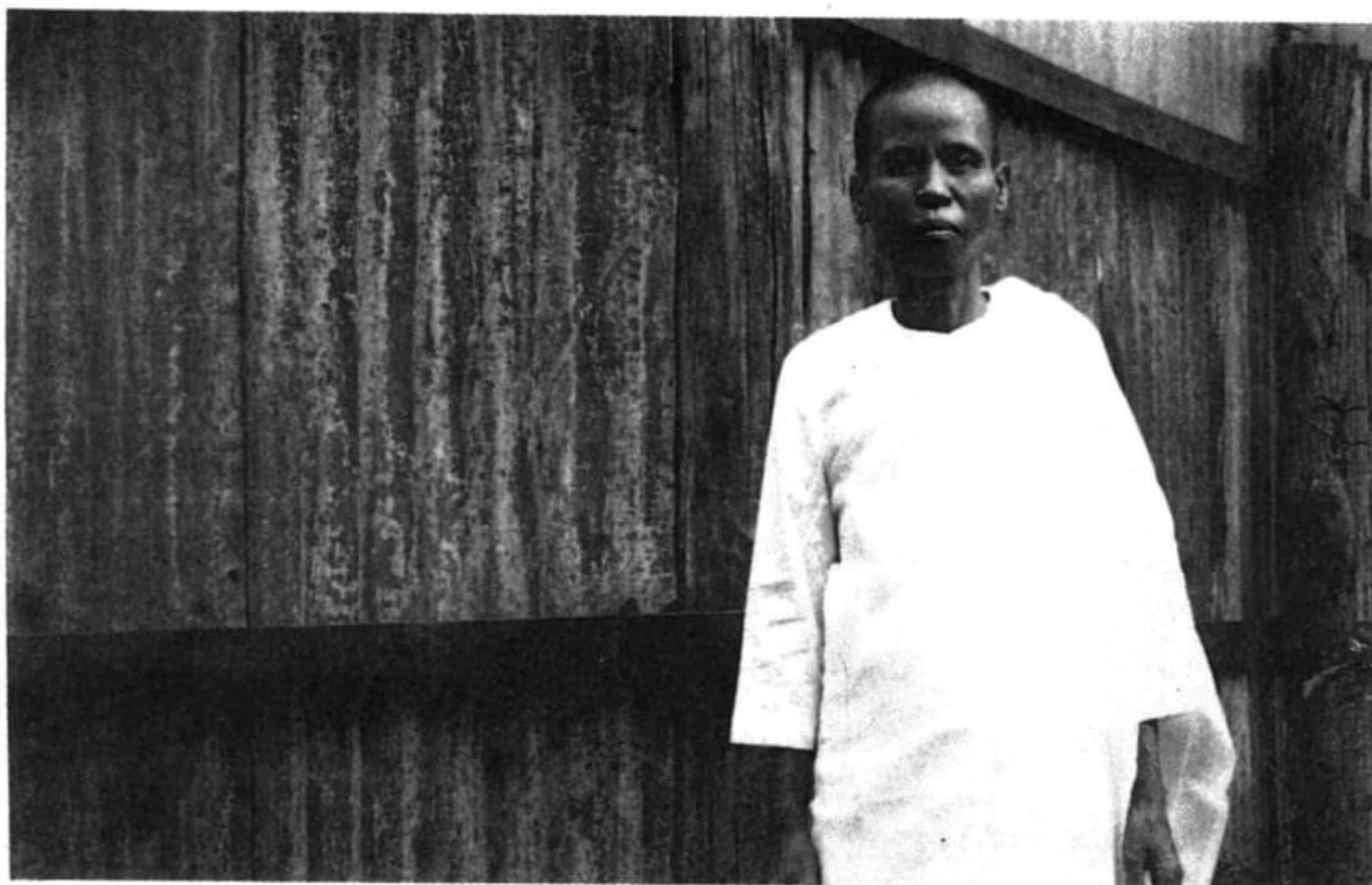
พบคุณยาย

คำบอกเล่าของคุณไชยบูลย์ที่ว่า คุณยายเป็นผู้รู้จริงเห็นจริง เรื่องนรกสวรรค์ และท่านยินดีจะสอนให้ ทำให้อาตมาดีใจจนสุด ประมาณ

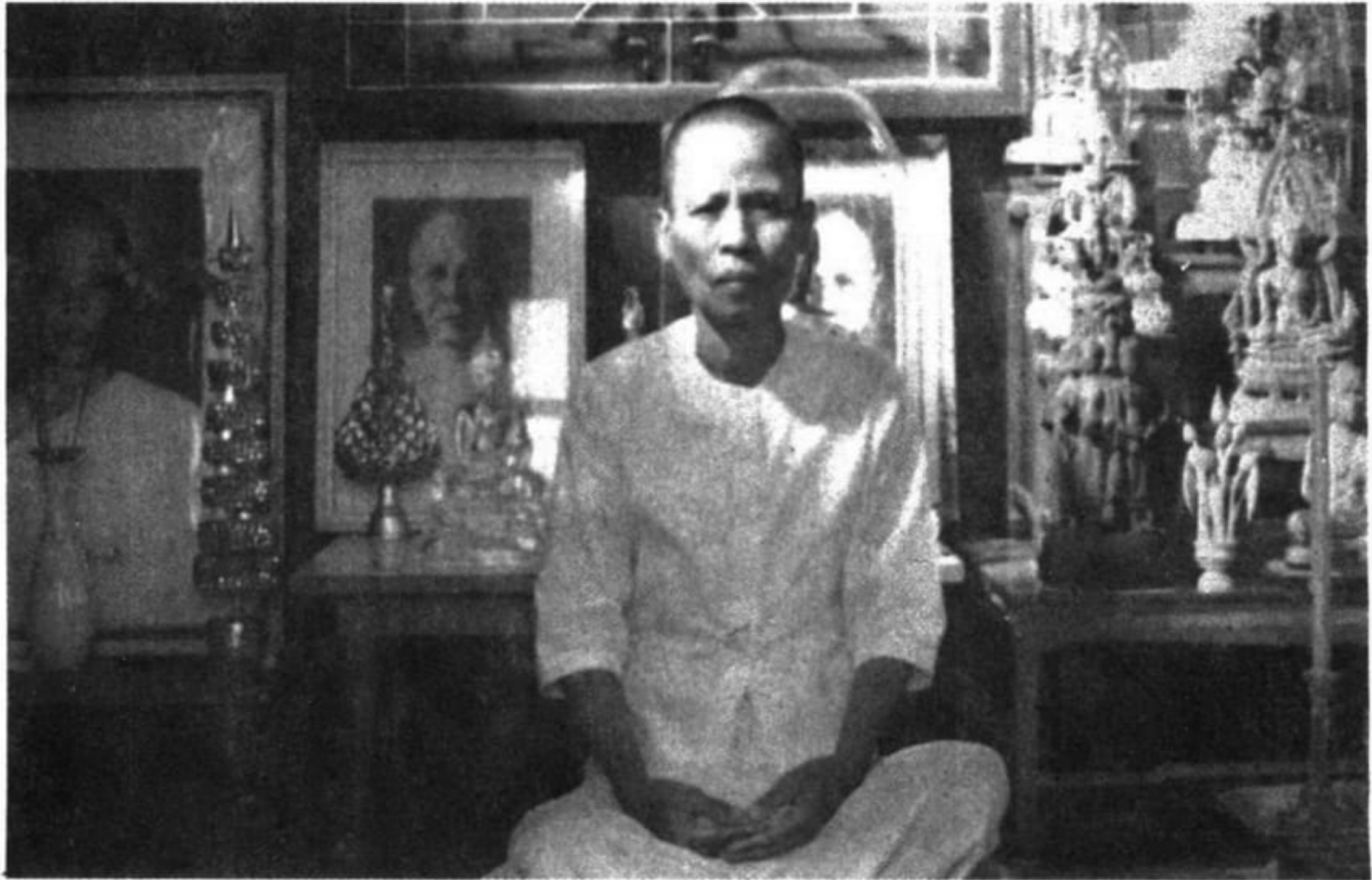
แต่การไปพบบุคคลที่อาตมาเสาะแสวงหามานานนั้นไม่ง่าย อย่างที่คิด เพราะคุณไชยบูลย์บอกว่า ท่านผู้นี้เป็นแม่ชีสูงอายุ ลูกศิษย์ เรียกคุณแม่บ้าง คุณยายอาจารย์บ้าง ท่านเป็นคนรักสงบ ไม่ชอบคน เอะอะมะเทิ่ง แล้วลูกศิษย์ของท่านก็เป็นหนุ่มสาวมหาวิทยาลัย เหมือนกับเรา หรือไม่ก็เป็นคนเรียบร้อยกันทั้งนั้น ถ้าวางมาดลูกทุ่ง โคบาลเข้าไป เดี่ยวท่านเกิดรำคาญขึ้นมากก็จะไม่ยอมรับเป็นลูกศิษย์ แล้วยังเสียชื่อมหาวิทยาลัยอีกด้วย

เนื่องจากคุณไชยบูลย์เป็นรุ่นน้อง จึงไม่กล้าชี้ข้อบกพร่องของ อาตมาตรง ๆ เพียงแต่บอกอ้อม ๆ ว่า จะต้องทำตัวอย่างไรบ้าง และ รั้งตัวอาตมาไว้อบรมมารยาทก่อนเกือบ ๓ เดือน

ในขณะที่เดียวกัน คุณไชยบุญได้สอนวิธีนั่งสมาธิตามแนว
 วิชาธรรมกายเบื้องต้นให้บ้าง แต่เนื่องจากอาตมาเคยฝึกสมาธิมา
 หลายสำนัก แบบยุบหนอพองหนอกก็ฝึกมาแล้ว แบบอานาปานสติ
 หรือแบบกำหนดลมหายใจก็ทำมาจนคุ้น พอมาเจอแบบวิชาธรรมกาย
 ซึ่งท่านบอกให้กำหนดดวงแก้วง่าย ๆ สบาย ๆ กลับทำไม่ได้ คอยเผลอ
 กลืนลมหายใจทุกที บางทีก็เอาวิธีนี้ไปปนกับวิธีนั้นให้ยุ่งไปหมดโดย
 ไม่รู้ตัว

ความอยากพบคุณยายอาจารย์มาก อาตมาจึงยอมทำตามคำแนะนำของคุณไชยบุญทุกอย่าง แต่ความควรไม่ควรแค่นั้นสอน
 กันยากจริง ๆ นึกถึงสภาพตัวเองในวันที่เข้าไปพบคุณยายที่บ้านธรรม
 ประสิทธิ์ ซึ่งอยู่ในบริเวณวัดปากน้ำภาษีเจริญขึ้นมาคราวใด ให้นึก
 อายไม่หาย วันนั้นจำได้ว่าใส่เสื้อสีแดงลายสก๊อตตัวโปรด สวมกางเกง
 ยีนส์ดำ ซึ่งใส่เข้ามาหลายครั้งจนถอดทิ้งได้ กลืนขี้วัวคลั่งเข้าไปทีเดียว

เมื่อเห็นคุณยายครั้งแรก คุณยายคือแม่ชีวัยเกือบ ๖๐ ปี รูปร่างผอมบาง ผิวคล้ำ แต่ใบหน้าผุดผ่องเป็นนวลตอง คำหน้าที่แสนจะธรรมดาของท่าน ทำให้อาตมาผู้โง่เขลาเชื่อมั่นสัญญาที่ให้ไว้กับผู้ที่อาสาพามาเสียสละ จึงถามโพล่งขึ้นว่า

“ยาย คุณไชยบูลย์เขายายพาไปดูนรกสวรรค์ได้จริงมั๊ย”

“จริง ยายเคยไปช่วยพ่อขึ้นจากนรกมาแล้ว”

เจอคำตอบตรงเผงไม่อ้ออึ้งแบบนี้เข้า อาตมาก็บอกกับตัวเองทันทีว่า เจอคนจริงที่ตามหามานานแสนนานแล้ว ความศรัทธาเกิดขึ้นอย่างท่วมท้น แต่ยังไม่วายถามต่อ

“แล้วอย่างผมนี้ไปดูได้ไหม”

คราวนี้คุณยายตอบยาว แถมให้กำลังใจเสร็จสรรพ

“ได้ซิ คุณนะมีบุญมากอยู่แล้ว ถึงได้มาถึงที่นี่ไงล่ะ ยังงี้ฝึกไม่นานหรอก”

ได้ยินอย่างนี้ใจก็พองโตด้วยความยินดี เพราะแสดงว่าคุณยาย
รับจะฝึกให้แล้ว วันนั้นเลยขอประเดิมนั่งสมาธิรวดเดียว ๓ ชั่วโมง
ใจมันอยากให้คุณยายรู้ด้วยว่า เราก็เอาจริงเหมือนกัน

พอคุณยายลงน่านั่งสมาธิ บุคลิกผู้หญิงชาวบ้านธรรมดา ๆ
ก็เปลี่ยนไปทันที ท่านั่งตัวตั้งตรงของท่านสง่างาม มันคงเฉียบขาด
เหมือนทวนของขุนพลที่ปักผงาดอยู่บนบรรพ ความศรัทธาของอาตมา
ที่มีต่อท่านยิ่งเพิ่มขึ้นเป็นทวีคูณ

นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา จิตใจของอาตมาก็ผูกพันอยู่กับคุณยาย
อาจารย์ ยอมมอบกายถวายชีวิตให้ท่านอบรมบ่มนิสัยโดยไม่มีเงื่อนไข
ใด ๆ ทั้งสิ้น ราวกับเคยอยู่ในปกครองของท่านมาหลายภพหลายชาติ

ตามที่ได้เล่ามาแต่ต้นว่า กิริยาวาจาของอาตมาที่คิดว่านุ่มที่สุด
ในชีวิตแล้ว ก็ยังขว้างขวางตาศิษย์รุ่นพี่เข้าหลายคน การชักใช้ไล่เรียง
เรื่องนรกสวรรค์ เรื่องนิพพาน ซึ่งข้องใจมานาน ไม่ค่อยจบง่าย ๆ
แต่คุณยายก็ตอบให้เข้าใจได้เป็นฉาก ๆ ราวกับจำลองเอาสิ่งเหล่านั้น
มาวางไว้ให้ดูต่อหน้า

ศิษย์รุ่นพี่คนหนึ่งที่อยู่ในเหตุการณ์วันนั้น มาเล่าให้ฟัง
หลังจากเวลาผ่านไปแล้ว ๓-๔ ปีว่า

“วันนั้นพี่บอกยายว่า อีตาคนนี้รู้ม ๆ ร่ำม ๆ สกปรก พูดยัง
เสียงดังเอะอะ ยายอย่าไปรับเป็นลูกศิษย์เลย ไล่ไปเถอะ แต่ยายก็ยัง
รับไว้”

ได้ยินศิษย์รุ่นพี่เขาเล่าแล้ว นึกตื่นตันในความเมตตากรุณา
ของคุณยายอาจารย์ขึ้นมาอย่างท่วมท้น คุณยายคงต้องใช้ความอดทน
กับเรามากเหลือเกิน.....